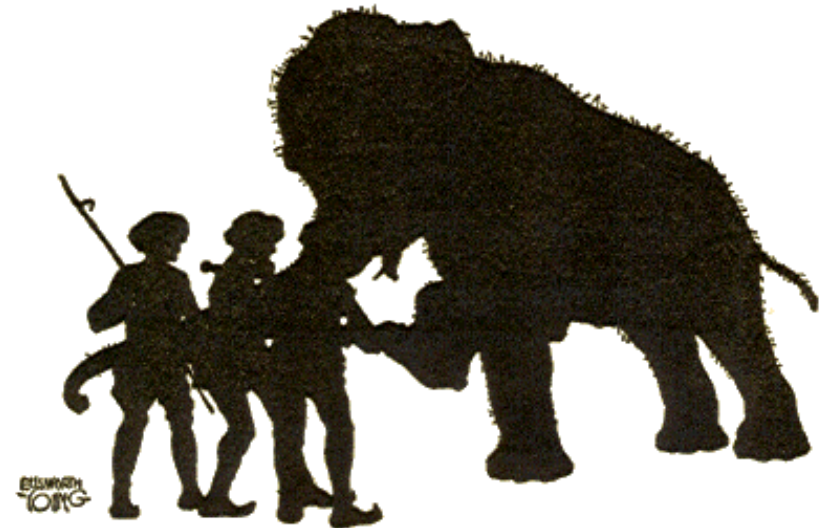

הפיל הלבן

הייתה פעם קבוצת נגרים שחיו על שפת נהר בקרבת יער גדול. כל יום הם שטו בסירות אל היער כדי לכרות שם עצים לעבודות שלהם. יום אחד הם פגשו ביער פיל שצולע ברגלו. כשהרים את הרגל הם ראו שהיא נפוחה וכואבת. כשהפיל נשכב הם

יכלו לראות שבב עץ גדול שנתקע ברגלו של הפיל. הם הוציאו את השבב, רחצו וטיפלו יפה בפצע ובקרוב הפצע התרפא. הפיל היה אסיר תודה לנגרים. "הם טיפלו בי כל כך יפה שאני צריך לעזור להם."

וכך עשה. לפעמים עזר להם לסחוב עצים. לפעמים גלגל את הקורות אל הנהר ופעם הביא את ארגז הכלים הכבד. הנגרים הביאו לו גם אוכל כל יום, ביום ובלילה.

לפיל זה היה גם בן, פיל לבן יפה גדול וחזק. אמר לעצמו פיל האבא: "אביא את בני למקום בו אני עובד עם הנגרים. שילמד לעזור להם, כי אני כבר לא כל כך צעיר וחזק."

הוא מאוד רצה את הפיל לעצמו ושילם לנגרים עבורו ביד רחבה. הפיל הלבן זרק עוד מבט אחרון על הילדים איתם נהג לשחק והלך עם המלך. המלך היה גאה מאוד בפיל הלבן שלו ודאג לו יפה במשך כל החיים.

ופיל האבא סיפר לבנו איך הנגרים טיפלו יפה בפצעיו והביא אותו אליהם. והפיל הלבן עשה כפי שאמר לו אביו ועזר לנגרים והם האכילו אותו. אחרי העבודה הפיל הלבן הלך לשחק במים יחד עם ילדי הנגרים. הוא נהג להרים אותם בחדקו ולהושיבם על עץ

ואחר כך נתן להם לרדת מהעץ על גבו. יום אחד עבר שם המלך וראה את הפיל הלבן היפה שעבד עם הנגרים.